

Savaş Ve Çocuk

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 23 Mart 2013

Yazan ve seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN

1- Çocuklar öldürülmesin

Bitmek bilmeyen savaşlarda
Bağışla bizi sana yaptıklarımız için
Yumruğumu sıkıyorum dağ gibi bir öfkeyle kendime
Halepçeleri, zincirleri, kelepçeleri hatırlıyorum
Atom bombaları yağıyor üstüne
Sen Hiroşimasın, Vietnamsın
Sen Koresin, Kıbrıssın, Bosnasın
Irak ya da Suriye'sin
Filistinsin veya Afganistan
Ya da Terörün kucağında
Benim ülkemsin
Neden çıkmıyor sesin
Öldüm mü yoksa çocuk ?

Sen şekerleme olmalıydın,
Uçurtma olmalıydın,
Ya da bezden bir bebek
Sen sevinçle dolmalıydın
Ağlamamalıydın çocuk!
Annemle, babanla, kardeşlerinle yaşamalı
Yalnız kalmamalıydın
Gözyaşı, zulüm ve hüznün olmamalıydı hakkın
Ortasında kalmamalıydın sefaletin
Neden çıkmıyor sesin
Öldün mü yoksa çocuk?

Güneşle aydınlanıp ısınmak varken
Sığınaklarda çürümemeliydin sen
Yağan bombalarla değil, annenin sesiyle uyanmalıydın güne
Esmer tenin beyaza çalmış
Düşlerinde yeni oyuncağın ölüm varmış
Tarumar olmuş parklarda hakkın kalmış çocuk

Sen hiç cırcır böceklerinin sesini duydun mu?
Uğur böcekleri kondu mu omuzuna
Susmasana!
Neden çıkmıyor sesin
Yoksa öldün mü çocuk?

İs kaplamış kömür karası gözlerini
Kurşun sıkılmış agucuklarına
Artık silahlar susmalı
Güneş yeniden doğmalı
Kuşlar yeniden cıvıdamalı
Sokaklar gülen yüzlerinizle dolmalı
Balonlar uçurmalısınız hiç patlamayan
Bayramlarınız olmalı, hediyeleri yastık altında saklanan
Çiçekli günler için yaşamalısınız
Tüm dünya çocukları birleşip, bizler gibi olmamalısınız
Çünkü gelecek sensin
Neden çıkmıyor sesin
Yoksa öldün mü çocuk?

2-Bebeğe ağıt

-Onu benden niye aldın?
Allah'ım onu benden niye aldın?
Niye?

-İsyan etme, biz yaptık biz savaşın kirli ellerine teslim ettik çocuklarımızı
Biz, biz, biz...